

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. Ν. ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ – ΑΝΘ ΙΛΙΣΙΩΝ

Ἡ ἐορτή τῆς Πεντηκοστῆς

Δέν εἶμαι σίγουρος ὅτι ἔχουμε συνειδητοποιήσει πλήρως τό βαθύτερο νόημα τῆς ἐορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς. Καταλαβαίνουμε, ἀσφαλῶς, καλύτερα τή Γέννηση, τή Βάπτισις, τή Μεταμόρφωση, τή Σταύρωση, τήν Ἀνάστασις καί τήν Ἀνάληψις τοῦ Κυρίου, γιατί ἔχουμε τόν ἴδιο τό Χριστό νά πρωταγωνιστεῖ σ' αὐτά τά γεγονότα τῆς ἐπίγειας ζωῆς Του, πού εἶναι καί σημαντικοί σταθμοί, στάδια πνευματικά γιά τή δική μας ζωή μέσα στήν Ἐκκλησία. Καί στήν ἐορτή τῆς Πεντηκοστῆς, ὅμως, ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἀνήγγειλε τήν ἔλευσις τοῦ Παναγίου Πνεύματος καί μάλιστα προειδοποίησε, ὑποσχέθηκε, ὅτι τό Πανάγιο Πνεῦμα ἐρχόμενο στόν κόσμο θά ὀδηγήσει τούς μαθητές καί ἀποστόλους «εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν» (Ιωάν. 16, 13).

Ἔτσι, οἱ μαθητές, ἡ Παναγία Θεοτόκος καί ἄλλα πρόσωπα ἦταν συγκεντρωμένα στό ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ, τόν πρῶτο χριστιανικό ναό, καί ἀνέμεναν τήν ἔλευσις τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Νωρίτερα σ' αὐτόν τόν τόπο εἶχε ἐμφανιστεῖ ὁ Κύριος μετά

τήν Ἀνάστασή Του. Καί ἐδῶ ἄρχισαν νά τελοῦν τό δεῖπνο τοῦ Κυρίου, τή θεία εὐχαριστία, κατὰ τήν παραγγελία τοῦ ἴδιου τοῦ Κυρίου.

Τό ἀποτέλεσμα τῆς ἔλευσης τοῦ Παναγίου Πνεύματος τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ἦταν κάτι παραπάνω ἀπό συγκλονιστικό. Ὁ ἅγιος ἀπόστολος Πέτρος, ἐμπνεόμενος, φωτιζόμενος ἀπό τό Πανάγιο Πνεῦμα, κήρυξε στό συγκεντρωμένο ἔξω ἀπό τό σπίτι-ἐκκλησία (ὑπερῶο) πλῆθος, μέ ἀποτέλεσμα νά πιστέψουν στόν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, σύμφωνα μέ τή μαρτυρία τοῦ βιβλίου τῶν Πράξεων, τρεῖς χιλιάδες ἄνθρωποι καί μάλιστα νά δεχθοῦν ἓνα βάπτισμα μοναδικό ἀπό τό ἴδιο τό Πανάγιο Πνεῦμα.

Ἦταν τόσο δυναμική ἡ παρουσία τοῦ Παναγίου Πνεύματος στους μαθητές καί στους ἄλλους πού ἦταν συνηγμένοι στό ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ, ὥστε ἐπεκτάθηκε ἡ ἐπίδρασή της καί στά ὑπόλοιπα πρόσωπα πού ἦταν συγκεντρωμένα ἔξω. Ἕνα χαρακτηριστικό αὐτῆς τῆς καταλυτικῆς παρουσίας καί ἐνέργειας τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἦταν καί τό γεγονός ὅτι ὁ ἀπόστολος Πέτρος μιλοῦσε στή διάλεκτο πού ὁ ἴδιος γνώριζε καί οἱ ἀκροατές του ταυτόχρονα ἄκουγαν τά λόγια του ὁ καθένας στή διάλεκτό του. Δηλαδή, τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς μέ τή χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος καταργήθηκε τό «ἀλλόγλωσσο», ἡ διάσταση καί ὁ χωρισμός τῶν ἀνθρώπων πού ἔγινε ἐξαιτίας τῆς ἁμαρτίας στόν πύργο τῆς Βαβέλ.

Τό Πανάγιο Πνεῦμα μέ τή χάρη καί τήν ἐνέργειά Του φέρνει τή γαλήνη, τήν ὁμόνοια, τήν ἐνότητα μέ τό Θεό καί τῶν

ἀνθρώπων μεταξύ τους. Γι' αυτό συνηθίζουμε νά λέμε ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς εἶναι ἡ γενέθλιος ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπειδή ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει γιά νά ἐγκαθιστᾷ τήν ἐνότητα μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπου, τήν ἐνότητα καί τήν εἰρήνη μέσα στόν ἴδιο τόν ἄνθρωπο καί τήν ἐνότητα καί τήν εἰρήνη ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους. **Ὅλο τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας βρίσκεται σ' αὐτόν ἐδῶ τό στόχο: νά ἐνώσει τούς ἀνθρώπους μέ τό Θεό καί, στή συνέχεια, νά τούς ἐνώσει μεταξύ τους.**

Ἡ ἐνότητα αὐτή μέ τό Θεό καί τῶν ἀνθρώπων μεταξύ τους δέν εἶναι φύσεως συναισθηματικῆς, δέ σημαίνει νά αἰσθάνονται οἱ ἄνθρωποι ἀπλῶς καλά μέ τόν ἑαυτό τους καί μέ τούς συνανθρώπους τους. Εἶναι ἐνότητα θεολογική καί πνευματική. Ἐχει χριστολογικό καί χριστοκεντρικό χαρακτήρα. Δηλαδή, ὅπως τότε οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου ἦταν ἐνωμένοι γύρω ἀπό τό Διδάσκαλό τους καί αὐτό τούς κρατοῦσε ἐνωμένους μεταξύ τους, ἔτσι καί τώρα ὁ Χριστός ἔρχεται καί ἐγκαθίσταται στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου καί, ἂν ὁ ἄνθρωπος ἀγωνίζεται πνευματικά, ὁ Χριστός μένει ὡς «μόνιμος κάτοικος» ἐντός του. Τό Πανάγιο Πνεῦμα, δηλαδή, δέ μᾶς ἐμφανίζει ἀπλά τό Χριστό, ὅπως εἶχαμε ὀρισμένες ἐμφανίσεις Του μετά τήν Ἀνάστασή Του, ἀλλά ἐγκαθιστᾷ τό Χριστό ἐντός μας.

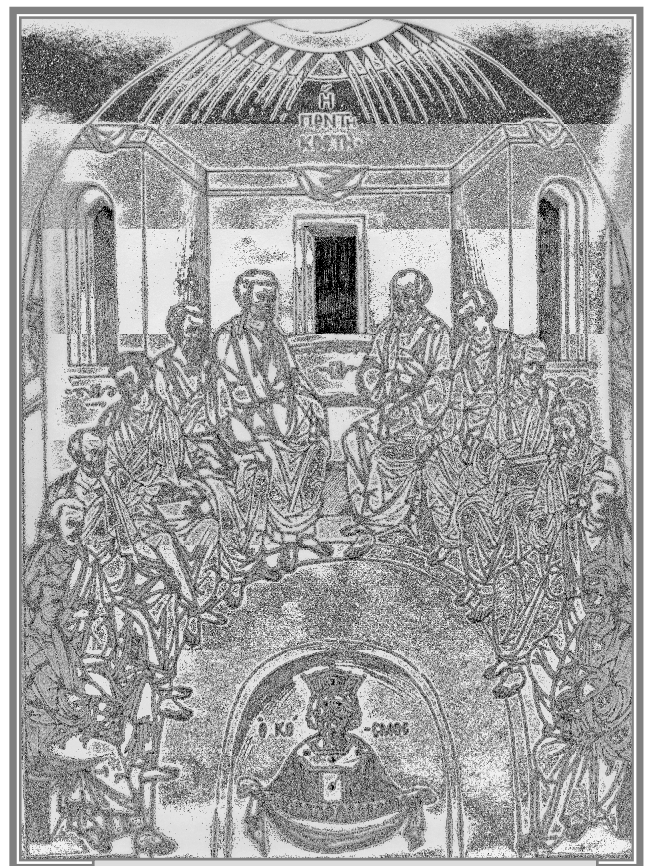
Αὐτό σημαίνει ὅτι ἀπό τή στιγμή πού ἐγκαθίσταται ὁ Χριστός ἐντός μας - καί αὐτό γίνεται μέ τά τρία εἰσαγωγικά μυστήρια, Βάπτισμα, Χρίσμα, Θεία Εὐχαριστία - τότε ὅλη ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ

γίνεται δική μας ἢ, ἂν θέλετε, ἐμεῖς ζοῦμε, πλέον, τῇ ζωῇ τοῦ Χριστοῦ.

Γεννιέται ὁ Χριστός μέσα μας, γεννιόμαστε καί μεῖς στή νέα ἐν Χριστῷ ζωή· σταυρώνεται ὁ Χριστός καί σταυρώνουμε καί μεῖς τὰ πάθη καί τίς ἀδυναμίες μας· ἀνασταίνεται ὁ Χριστός καί ἀνασταινόμαστε καί μεῖς στή ζωή τῆς ἀφθαρσίας· μεταμορφώνεται ὁ Χριστός καί μεταμορφωνόμαστε καί μεῖς σέ μία ἐν Χριστῷ φωτισμένη ζωή.

Νά, λοιπόν, πόσα ἀποτελέσματα φέρνει ἡ ἔλευση τοῦ Παναγίου Πνεύματος στήν ὑπαρξή μας, στή ζωή μας, στήν ἐκκλησιαστική μας κοινότητα. Ἄς παρακαλοῦμε θερμά κάθε ἡμέρα τό Πανάγιο Πνεῦμα:

«Βασιλεῦ Οὐράνιε,
Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς
ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν
καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ
θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ
ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθέ,
τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν».

Η ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

Πρωτοπρεσβύτερος
Κωνσταντῖνος Καραῖσαρίδης

Προφητείας Ἰωήλ τό ἀνάγνωσμα

Σχόλιο στό 2ο ἀνάγνωσμα τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Πεντηκοστῆς (Ἰωήλ 2, 23-3,5)

► Κείμενο

«Ἐσεῖς, οἱ κάτοικοι τῆς Σιών, χαρεῖτε καὶ εὐφρανθεῖτε γιὰ τὸν Κύριο τὸ Θεό σας, γιατί σᾶς ἔδωσε τροφή, ἀποδεικνύοντας ἔτσι τὴν ἀγάπη Του καὶ θὰ σᾶς στέλνει τὴν πρῶιμη καὶ τὴν ὀψιμη βροχή, ὅπως ἔκανε παλιά. Θὰ γεμίζουν τὰ ἀλώνια στάρι, θὰ ξεχειλίζουν τὰ πατητήρια ἀπὸ κρασί καὶ λάδι.

Θὰ σᾶς ἀποζημιώσω, λοιπόν, γι' αὐτὰ ποὺ στὰ προηγούμενα χρόνια τὰ φάγανε οἱ ἀκρίδες, τὰ καταστρεπτικὰ ἔντομα, οἱ μύκητες τῶν φυτῶν καὶ οἱ κάμπιες, ὅλο ἐκεῖνο τὸ μεγάλο μου στράτευμα ποὺ ἔστειλα ἐναντίον σας.

Τότε θὰ φᾶτε ὅσο θέλετε καὶ θὰ χορτάσετε καὶ θὰ δοξολογήσετε τὸν Κύριο τὸ Θεό σας, γιὰ ὅλα τὰ θαύματα ποὺ ἔκανε γιὰ σᾶς· ποτὲ πιά δὲ θὰ ἐξευτελισθεῖ ὁ λαός μου.

Τότε θὰ μάθετε πῶς ἀνάμεσα στοὺς Ἰσραηλίτες βρίσκομαι ἐγώ, καὶ πῶς ἐγώ, ὁ Κύριος, εἶμαι ὁ Θεός σας καὶ ἄλλος κανένας πέρα ἀπὸ μένα δὲν ὑπάρχει· ποτὲ πιά δὲ θὰ ἐξευτελισθεῖ ὁ λαός μου.

Μετὰ ἀπὸ ὅλα αὐτά, θὰ χαρίσω πλουσιοπάροχα τὸ Πνεῦμα μου σὲ κάθε ἄνθρωπο· τότε οἱ γιοὶ καὶ οἱ θυγατέρες σας θὰ προφητεύουν, οἱ γέροντές σας θὰ βλέπουν ἀποκαλυπτικὰ ὄνειρα καὶ οἱ δὲ νέοι σας ὁράματα. Σὲ ὅλους καὶ σὲ ὅλες ποὺ θὰ μὲ ὑπηρετοῦν πιστὰ θὰ χαρίσω ἐκείνη τὴν ἐποχὴ πλουσιοπάροχα τὸ Πνεῦμα μου. Ἀκόμα, θὰ παρουσιάσω θαυμαστὰ σημάδια στὸν οὐρανὸ καὶ στὴ γῆ: αἶμα, φωτιά καὶ σήματα καπνοῦ. Ὁ ἥλιος σὲ σκοτάδι θὰ μεταβληθεῖ καὶ τὸ φεγγάρι κόκκινο θὰ γίνεи σὰν τὸ αἶμα,

πρὶν ἔλθει ἡ μεγάλη καὶ λαμπρὴ μέρα πού ὁ Κύριος θὰ φανερώσει τὴ δύναμή του.

Τότε, καθένας πού θὰ ἐπικαλεσθεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου θὰ σωθεῖ. Ἔτσι, στὸ ὄρος Σιών καὶ στὴν Ἱερουσαλήμ θὰ βρίσκεται ὅποιος ἔχει σωθεῖ, σύμφωνα μὲ ὅσα ἔχει ὑποσχεθεῖ ὁ Κύριος, καὶ ἀκόμα ὅποιοι μετέφεραν τὸ χαρμόσυνο μήνυμά του σὲ ἐκείνους πού ὁ Κύριος ἔχει προσκαλέσει» (Ἰωήλ 2, 23 - 3, 5).

► Σχόλιο

Ἄν ρίξουμε μία ματιά στό κείμενο τῆς προφητείας τοῦ Ἰωήλ, μπορεῖ νά παρασυρθοῦμε καί νά νομίσουμε ὅτι ὁ προφήτης ἐνδιαφέρεται ἀποκλειστικά γιὰ τὸν ἐβραϊκὸ λαό, τοὺς κατοίκους τῆς Σιών-Ἱερουσαλήμ καὶ μάλιστα ὅτι ὑπόσχεται νά φροντίσει τὴν ἐξασφάλιση τῶν ὑλικῶν τους ἀγαθῶν.

Ὅμως τὸ πράγμα δέν ἔχει ἀκριβῶς ἔτσι. Ὁ προφήτης Ἰωήλ ζεῖ μέσα σέ μία ἱστορική πραγματικότητα καὶ μιλάει μὲ τοὺς ὁρους μὲν τῆς ἱστορικῆς πραγματικότητας πού ζεῖ, περιγράφει ὅμως μία πνευματική πραγματικότητα, αὐτό πού θὰ ἔρθει καὶ ἦρθε, πλέον, ἐν Χριστῷ. Γι' αὐτό καὶ ἡ Ἐκκλησία υἱοθετεῖ αὐτό τὸ κείμενο ὡς ἔκφραση τῆς διαχρονικῆς, πνευματικῆς κατάστασης πού προέκυψε γιὰ τὴν Ἐκκλησία, γιὰ τὰ τέκνα της καὶ ἔχει ἰσχύ γιὰ τὴν παροῦσα φάση τῆς Ἱστορίας ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα, στή φάση τῆς ἀτελεύτητης, αἰώνιας πραγματικότητας τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἄς δοῦμε, ὅμως, τὸ πνευματικὸ πλαίσιο ἔκφρασης τοῦ προφήτη Ἰωήλ, τὸ ὁποῖο εἶναι καὶ τὸ πνευματικὸ πλαίσιο

κατανόησης τοῦ προφητικοῦ αὐτοῦ κειμένου, πού μᾶς ἀφορᾷ ἄμεσα στήν καθημερινότητά μας, ἀλλά καί πέραν αὐτῆς, καί τό ὅποιο περιγράφει τή μετά θάνατον κατάσταση καί βιοτή μας ὡς τέκνων τῆς ἀναμενόμενης βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ὁ προφήτης ἀπευθύνεται στούς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ. Ὅμως, σήμερα τήν Ἱερουσαλήμ τήν κατοικοῦν Ἀραβες μουσουλμάνοι, Ἑβραῖοι, λίγοι χριστιανοί καί τήν ἐπισκέπτονται ὅλες οἱ φυλές τῆς γῆς καί εἶναι παγκόσμιος τόπος ἑλξης καί προσέλευσης ἀνθρώπων τῆς οἰκουμένης. Καί ἀναγγέλλει ὁ προφήτης ὅτι θά ὑπάρχει ἀφθονία ὑλικῶν ἀγαθῶν γιά τούς κατοίκους τῆς Σιών-Ἱερουσαλήμ. Ἄν ἐκλάβουμε κατά γράμμα τά λόγια τοῦ προφήτη, θά τά ἐγκλωβίσουμε σέ μία ἱστορική διάσταση πού δέν ὑπάρχει σήμερα σ' αὐτόν τόν τόπο. Μπορεῖ νά ὑπῆρχε κατά διαστήματα στό ἀπώτερο ἱστορικό παρελθόν τοῦ τόπου καί τῶν κατοίκων αὐτῆς τῆς περιοχῆς. Ὅμως ὁ προφήτης μιλάει πνευματικά καί διορατικά. Ἀναφέρεται στήν Ἐκκλησία, στά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, καί περιγράφει τά πνευματικά ἀγαθά πού θά ἀπολαμβάνουν τά τέκνα τῆς ἀνά τούς αἰῶνες μέχρι τή συντέλεια τοῦ κόσμου καί μετά ταῦτα.

Τά τέκνα τοῦ Θεοῦ μέ τήν ἔλευση τοῦ Παναγίου Πνεύματος «θά φᾶνε καί θά χορτάσουν» μέ πνευματικά ἀγαθά. Δέ θά εὐτελιστοῦν πιά, ὅπως εὐτελίστηκε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Ἀλλά ἀπό τώρα θά γεύονται τῆς αἰώνιας μακαριότητος. Δέν πρόκειται νά νικηθοῦν ποτέ, ἀφοῦ νίκησε γιά χάρη

τους ό Χριστός. Γι' αυτά θά ισχύει πάντοτε ό λόγος τής Αποκάλυψης: «ἐξῆλθε νικῶν ἵνα νικήσῃ» (Ἀποκ. 6, 2).

Ό Θεός δέν εἶναι φειδωλός στήν παροχή τῶν θείων χαρισμάτων, τῶν πνευματικῶν του ἀγαθῶν: «σέ ὅλους καί σέ ὅλες πού θά μέ ὑπηρετοῦν πιστά θά χαρίσω ἐκείνη τήν ἐποχή πλουσιοπάροχα τὸ Πνεῦμα μου». Όποιος θά ἐπικαλεῖται τό ὄνομα τοῦ Κυρίου θά σωθεῖ. Καί ὄχι μόνο οἱ ἴδιοι ἀλλά καί ἐκεῖνοι στούς ὁποίους μεταφέρθηκε τό μήνυμα τοῦ Κυρίου, ὅλοι ὅσοι θά γίνουν δηλαδή στή συνέχεια μέχρι τή συντέλεια τοῦ κόσμου τέκνα τής Ἐκκλησίας μέ τό κήρυγμα τῶν ἐργατῶν τοῦ Κυρίου καί αὐτοί θά σωθοῦν. Δηλαδή, ἐλπίδα σωτηρίας ἔχουν οἱ πάντες, καί οἱ τωρινοί ἀλλά καί οἱ μελλοντικοί ἀληθινοί χριστιανοί.

Τό τελευταῖο σημαίνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία θά εἶναι καί θά παραμένει ό τόπος, ό τρόπος καί ἡ δυνατότητα σωτηρίας ἀνά τούς αἰῶνες. Καί, βέβαια, ὅλα αὐτά ἀρχίζουν τήν ἡμέρα τής Πεντηκοστῆς, μέ τήν κάθοδο τοῦ Παναγίου Πνεύματος, γι' αὐτό ἐξ-ἄλλου διαβάζουμε στόν ἐσπερινό τής ἑορτῆς τό ἀνάγνωσμα αὐτό καί γιά τόν ἴδιο λόγο καί μεῖς τό σχολιάζουμε, γιά νά τό καταλάβουμε καί νά τό βιώσουμε.

π. Κ. Κ.

«ΔΙΔΑΧΗ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ»

Ἑκδόση Ἱ. Ναοῦ Ἀγίας Μαρίνης

Ἄνω Ἰλισίων

Τηλ. 210 7785742 - 210 7486181

email: agmarin@otenet.gr

Μάιος - Ἰούνιος 2013

• Ἀριθ. Φύλλου 186 • Ἔτος ΚΒ'

Ὑπεύθυνος Σύνταξης:

πρωτοπρ. Κων/νος Καραϊσαρίδης

Διανέμεται δωρεάν – Εἰσφορές δεκτές